

Projektové dny Základní školy v Hranicích

Přestože byl ve středu 21. a ve čtvrtek 22. prosince 2011 vyhlášen státní smutek na uctění památky bývalého českého prezidenta Václava Havla, žáci i učitelé Základní školy v Hranicích uskutečnili dlouho připravované projekty. Středa byla věnována intenzivní práci, která přinesla své výsledky druhý den, tedy ve čtvrtek. To se sešli žáci i se svými učiteli ve vestibulu školy, aby minutou ticha vzdali čest zemřelému státníkovi. Potom pěvecký soubor vedený panem učitelem Štěpánem zazpíval několik vánočních koled za vydatné pomoci ostatních, někdy i značně nemuzikálních „zpěváků“. Paní ředitelka Hana Levá se sice této akce nemohla z pracovních důvodů zúčastnit, ale na své žáky i kolegy myslela drobnými dárky, které byly rozdány u ozdobeného vánočního stromku.

Po skončení úvodní části došlo k rozdělení na dvě skupiny. Žáci 1. stupně se svými učiteli pokračovali v projektu zaměřeném na zvyky a tradice Vánoc. Děti vyráběly přáníčka, lily olovo, soutěžily v tradiční hře „Kufr“, zpívaly, zkrátka užily si vánoční atmosféry tak, jak už se v dnešních rodinách často nevidí.

Žáci 2. stupně přešli se svými „patrony“ do provizorního kulturního centra, aby předvedli sobě i hranické veřejnosti své dramatické umění. Už dávno dopředu se totiž rozhodli, v které disciplíně chtějí ukázat, co umějí. Postupně se na improvizovaném pódiu vystřídali televizní zpravodajové, následováni přesvědčivými „maséry“ v oblasti reklamy, potom cholerický divadelní režisér předvedl, jakou tragédií se může stát obyčejná divadelní zkouška. Krev v žilách rozproudil divákům divoký muzikál, zklidnili se pak u tiché pantomimy, úsměv na rtech vyloudily loutky, aby pak hlediště opět řvalo smíchy, tentokrát u poetického baletu. Celou přehlídku zakončila činohra, ale ani ta nebyla obyčejná, neboť žáci hráli pro zahraniční turisty v angličtině.

Zcela neskromně musím konstatovat, že se celá akce velmi zdařila. Neznamená to, že se nevyskytly chyby, že nezpracovala tréma nebo paměť. Dětem však zmizel z tváří jindy občas viditelný výraz otrávenosti a nudy. Mě osobně nejvíc nadchlo nasazení, s jakým děti prezentovaly své umění, jak přišli i ti, kteří měli možná zůstat se zvýšenou teplotou v posteli. Přišli často proto, že si nechtěli tuto akci nechat ujít, popř. nechtěli pokazit vystoupení svým kamarádům. Lehce jsem trnula, když jsem viděla, jak „baletič“ učitelka, které v posledních týdnech několikrát vytahovali vodu z kolena, byla jsem dojatá, když hospodářka školy během jediného dne nacvičila ladný pohyb a stačila si ještě vyrobit kostým, aby nahradila nemocného žáka a zároveň získala potlesk na otevřené scéně. Záviděla jsem mrštnému a muzikálně nadanému kolegovi, jehož výkon ocenil jeden z diváků slovy: „To čumím.“ V té chvíli jsem byla ráda, že můžu čumět taky.

Za ZŠ Hranice Vladimíra Kábová – členka realizačního týmu

Vánoční projekt

